

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 274 (5948) 29 лістапада 1937 г., панядзелак ЦАНА 10 НАП.

ІНТЭЛІГЕНЦЫЯ КРАІНЫ СОЦЫЯЛІЗМА

Грандэбная выбарчая кампанія, якая разгарнулася ў нашай краіне, паказвае яшчэ раз пяснейшае яныне ўсяго народа вакол савецкага ўрада, вакол ленинска-сталінскай партыі. Рабочыя, калгаснікі, служачыя, савецкая інтэлігенцыя, патрыятычныя высокія патрыятызмам, роўна змаюцца сваю адданасць рэвалюцыі, сваю любові да партыі. Як сказаў тав. Молатаў у сваім бласкучым дакладзе 6 лістапада 1937 года: «...У нашай краіне стварылася пачынае раней унутранае маральнае і палітычнае адзінства народа, маральнае і палітычнае адзінства сацыялістычнага грамадства».

У капіталістычных краінах інтэлігенцыя, знаходзячыся на службе ў працяжыццак класаў, адарвана ад народа, процістаяць яму, агорджана ад яго каменнай сцяны. Дзеянні прадстаўнікоў зарубежнай інтэлігенцыі, цягаюцца жалкай ролю праслужыўцаў капітала, імкнучыся парываць аблытаючы іх сее, імкнучыся зліцца з народам і служыць яму, багачы ў гэтым сваё блажарознае назначэнне. У якасці прыклада перад імі стаіць інтэлігенцыя савецкай краіны, якая ідзе наперад у саім народам, пазбягае яго вяртання ідэалам, аднае свае веды, мыслі і чыстай будаўніцтва сацыялізма.

Інтэлігенцыя нашай рэвалюцыі ўзята народам, партыяй і ўрадам на такую вышнюю, на якой яна раней, ва ўмовах капіталістычнага ладу, ніколі не мела знаходзіцца. Тагачасныя гаспадары жыцця — памешчыкі, фабрыканты, купцы — не супроць былі карыстацца ў мэтах пампавання сваіх заходаў вельмі і здольнасці інтэлігентных людзей, але поруч з гэтым ніколі не ўпускалі выпадку напоіць, што гаспадары — яны, а ўсе іншыя — толькі слугі. На прыкладзе станаўлення настаўніцтва Ленін ярка паказаў яго мізэрную ролю, якую адводзілі працяжыццак класы парэскай Расіі працоўнай інтэлігенцыі.

«Расія бедна, калі гутарка ідзе аб жыванні народным настаўнікам. Ім пачынаюць нізверны грашы. Народныя настаўнікі галадаюць і марзюць у япотопных і амаль не жылых хатах... Народных настаўнікаў ідуць любы ўрады, любы высокія чорнасопелы, або добраахотны ахвратнікі і сшычкі, не гаворачы ўжо аб прыдзірках і праследваннях з боку начальства».

Не ў лепшым становішчы знаходзіўся ўрач, актор, музыкант, рэжысёр і іншыя, калі толькі ён не меў значных асабістых сродкаў, высокіх сувязей ці багатага алекту.

Інтэлігентамі не нараджаюцца, імі становяцца. Стань інтэлігентам, г. зн., знайш гаворачы, атрымаць асвету, было раней найбольшай справой. І ў парэскай Расіі знаходзіліся працоўныя, якім удавалася перамагчы ўсе перашкоды, адважы яны налічваліся адзінамі. Мноства таленавітых людзей — выхадцаў з народа — загінула, не аказаўшы і першых ступеняў грамадскай дзейнасці, загінула ў абстаноўцы абуроначай вастачы і хамскага падурганя. Авадзім Губвін, выхадзец з сялян, у сваім артыкуле «Як я вучыўся» гаворыць:

«Фігуральна выражаючыся, усе годы за рэвалюцыю мне прыходзілася пускаться ў ход кулакі, каб прабівацца наперад. І біўся, як рыба аб лёд... Усёй сваёй істотай я імкнуўся прамаціць сцяну, за якую вагналі за рэвалюцыю дзяцей рабочых і сялян, «сударнікх дзяцей». Але што могучь зрабіць кулакі адваго чалавека супроць свавольства і хамства, папараўтага ва ўсёй краіне?»

Вялікая сацыялістычная рэвалюцыя, вызваліўшая народ ад векавога рабацкага прыгнечання, стварыла назвычэй шырака дзейна ўмовы для развіцця чалавечай асобы ў нашай краіне. Перад кожным грамадзянінам нашай рэвалюцыі шырока расчынены дзверы ў жыццё. Выбрай любую прафесію, расі, стварай, прабуй, — няма і не можа быць пад сонцам нашай рэвалюцыі ніякіх перашкод для чалавека, жадаючага працаваць на сабой, вучыцца, развіваць свае здольнасці і таленты. Вось чаму ўсе народы савецкай краіны славяць сваю краіну і на ўсіх мовах гавораць ахвалявага горда гучачыя словы:

«Мы сямлі шчаслівыя людзі!»

Наша лясаратная інтэлігенцыя — гэта на 80—90 процантаў выхадца з рабо-

чых, сялян і іншых слаў працоўных. Дзеці рабочых і сялян, рапей асуджаны на нявучтва і выміранне, цяпер не толькі авалодалі навукай, але і вяспынна рухаюць яе наперад. Змяніўся ў ворах і самы характар дзейнасці інтэлігенцыі. Таварыш Сталін у дакладзе аб працы Кавэстэцкага Саюза ССР на Надзвычайным VIII Усеаюным з'ездзе Саветаў гаворыць, што інтэлігенцыя раней спавіла была служыць багатым класам, бо ў яе не было іншага выхаду. Цяпер яна павіна служыць народу, бо не стала больш эксплуатацыйнага класаў. І імяна таму яна з'яўляецца цяпер роўнапраўным членам савецкага грамадства, дзе яна разам з рабочымі і сялянамі, у адной уражыні з імі, выдзе будуюць новага бакласавага сацыялістычнага грамадства».

Савецкая інтэлігенцыя звязана са сваім народам найбольшайшымі ўзмі. Гэта, аднак, не азначае, што ў яе рэдах няма ворагаў рабочага класа, зраўнікаў ітарэсаў народа. Але асноўная маса савецкай інтэлігенцыі, так, якая мае права на гэта высокае званне, — беспадзельна верна рабочаю класу і яго партыі Леніна—Сталіна. Вось чаму народ савецкай краіны любіць сваю інтэлігенцыю, ажуржае высокім годарам, увагай, павагай і ставіць яе ў такі ўмовы творчай працы, аб як раней можна было толькі марыць. І сёння інтэлігенцыя — вучоныя, урачы, настаўнікі, артысты, мастаўнікі, пісьменнікі, архітэктары, інжынеры — пачынаюць народу такім-жа вялікім пачупіем.

Савецкі народ вылучыў з асродкаў інтэлігенцыі найбольш кваліфікаваны і дэпутаты Вархоўнага Савета ССР, вылучыў дастойнейшых з дастойных. Народны артыст ССР Масквін, горадзец нашай мейсцяны кірург Бурдзена, выдатны пезагог востаўніца Леонава, буйнейшы пісьменнік Алексей Талстой — спіс слаўных імён прадстаўнікоў савецкай інтэлігенцыі, вылучаных кандыдатамі ў Вархоўны Совет, вельмі значны. І народ з радасцю аддасі ім свае галасы, бо ён любіць іх, пачынаючы з іх, верыць ім, ведаючы, што яны бязмежна аданы справе сацыялізма, справе партыі Леніна—Сталіна.

26 лістапада ў Ленінградзе з вельмі высокім уздымам прайшоў перадыбарчы сход інтэлігенцыі горада, на якім адбылася сустрэча з Міхаілам Іванавічам Калініным. Мастакі, артысты, мастаўнікі, урачы, вучоныя з захапленнем віталі таварыша Калініна. Сход выліўся ў яркую дэманстрацыю адданасці інтэлігенцыі цыям партыі Леніна—Сталіна. Словы Міхаіла Іванавіча Калініна: «Комунізм — гэта не мастыцына, а публіка жэта, адналювае ўсіх нас», былі сустрэты з вострым гэтым выдатным сходам.

Між іншым, не толькі ў Ленінградзе — усюды, па ўсіх вельмічонх сходах і мітынгах, прысвечаных выбарам у Вархоўны Совет, годзе савецкай інтэлігенцыі тучыць па ўнісов з голасам усяго савецкага народа. Аліны і тыя-ж пачупіць, аліны і тыя-ж мыслі — у сэрцах рабочых, сялян, служачых, інтэлігентаў, і гэта пераіснае яныне ўсяго савецкага народа з'яўляецца лепшай гарантыяй нашых будучых поспехаў, нашых новых бласкучых перамог.

У шчаслівай савецкай краіне чалавек сёння жыць лепш, чым учора, а заўтра будзе жыць лепш, чым сёння. Гэта паказанні рух наперад — неад'емная характэрная рыса нашага сацыялістычнага ладу. Радзі савецкай інтэлігенцыі панаўняюцца штотыдні, бо рост народа праходзіць безупыльна. Перад савецкай моладдзю адкрыты ўсе шляхі ў навуку, тэхніку, мейсцяны, педагогіку і мастаўтва. І з кожным днём усё больш і больш павялічваюцца роля савецкай інтэлігенцыі, аднаўлена з ростам культурных запатрабаванняў нашага народа.

Ніколі ні ў адной краіне інтэлігенцыя не мела такога выдатнага прымянення сваіх сіл, ніколі не мела такой выдатнай творчай абстаноўкі.

І калі Міхаіл Іванавіч Калінін на сходе інтэлігенцыі Ленінграда паў гром авачыі абвясціў: «За савецкую інтэлігенцыю, за творчасць савецкай інтэлігенцыі!», то гэта быў годзе усяго шматлікавага магутнага савецкага народа!»

«ПРАВДА»

СТАХАНАУСКІЯ СУТКІ НА БЕЛАРУСКАЙ ЧЫГУНЦЫ

ГОМЕЛЬ. Уключыўшыся ў сацыялістычнае сабарніцтва на дастойную ўступачу гэтага года дна выбары ў Вархоўны Совет крываваасцяў Беларускія чыгуначныя забавіваюцца павышэння адукацыйна-навуковай працы. 27 лістапада, па працяжыццак рабочых Гомельскага вузла, па ўсёй чыгуначнай працэсе стыханаўскія суткі.

У гэтыя суткі чыгуначны за 18 гадзін прагузіла 1.816 вагонаў пры плаве 1.465 вагонаў—124 проц. плава; зыгрук жава 1.394 вагоны—99 проц. іава. Усе пазавы адпраўлены і прыбылі какладна па графіку. Мэшысты т. Хонца (Помельскае дэпо), Хандога (Савоскае дэпо) правалі цяжкіх пазавы з хуткасцю якая на 27 проц. перавышае ўсталяваную нормы. Комплексная брыгада т. Івашкевіча (Крычэўскае дэпо) адрамантавала паравоз за 4 гадзіны, пры норме ў 12 гадзін. Змена дзакружана па станцыі Асімавічы тав. Прова сфарміравала пачынае за 25 мінут, пры норме 35 мінут. Выгатаз грузчыкаў тав. Кір'янава (Гомель) выканала змяняе заданне на 604 процантаў.

Чыгуначна прапавала ў гэтыя суткі вельмі авачыі.

Чыгуначна прапавала ў гэтыя суткі вельмі авачыі.

ХРОНИКА

Собпарком Саюза ССР запервіў тав. Шерніна Н. М. членам Эканамічнага Савета пры Совеце Народных Камісароў Саюза ССР у якасці прадстаўніка ВНСНС.

Собпарком Саюза ССР запервіў тав. Масістэва П. Г. намеснікам прадстаўніка ВНСНС у Эканамічным Совеце пры Совеце Народных Камісароў Саюза ССР (БЕЛТА).

Клімент Ефрэмавіч ВАРАШЫЛАУ

ЧЛЕН ПАЛІТБЮРО ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА УСЕСАЮЗНАЙ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (БОЛЬШЭВІКОЎ)

НАРОДНЫ КАМІСАР АБАРОНЫ САЮЗА ССР

МАРШАЛ СОВЕЦКАГА САЮЗА

КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА ССР АД МЕНСКОЙ ГАРАДСКОЙ ВЫБАРЧАЙ АКРУГІ

Клімент Ефрэмавіч Варашылаў нарадзіўся ў 1881 г. у Данбасе, у сяле Верхнім, Бахмуцкага павета, былой Екацерынаслаўскай губерні. Яго бацька працаваў батраком, працяжы час шахцёрам, потым вартаніком на чыгуначы, маці займалася падзельнай работай.

З дзіцячых год Кліменту Ефрэмавічу прышлося адчуць цяжкую долю бедняка і пролетарыя Яшчэ падлеткам ён вымушан быў пайсці на работу ў шахты — выбіраць калчадан, за што атрымліваў 10 кап. у дзень, а некалькі пазней разам з бацькам пасвіць жывёлу ў памешчыка і працаваць батраком у кулака. З прычыны адсутнасці сродкаў у бацькоў Клімент Ефрэмавіч вымушан быў спыніць вучобу з 3 класа зямскага вучылішча, дабіваючыся павышэння сваіх ведаў на працягу ўсіх наступных год упартай і сістэматычнай самаадукацыйнай работай.

Пятнаццаці год тав. Варашылаў паступае «хлопчыкам» на металургічны завод «ДЮМО» пры станцыі Алчэўскай (цяпер г. Варашылаўск). Тут ён атрымаў спачатку кваліфікацыю падручнага слесара, затым слесара і, нарэшце, машыніста крана.

У 1897 годзе тут-жа ў Алчэўску ў тав. Варашылава адбылася першая сутычка з царскай паліцыяй, за якой паследваў і першы арышт. На гэтым-жа заводзе тав. Варашылаў з групай перадавых рабочых скалаціў першы рэвалюцыйны гурток. У 1899 г. Клімент Ефрэмавіч узначаліў забастоўку рабочых-кранаўшчыкаў. У сувязі з гэтай забастоўкай яго арыштавалі, а пасля разгрому забастоўкі выгналі з завода з занясеннем у «чорныя спісы», у выніку чаго ён цэлых тры годы не мог атрымаць работы.

І толькі ў 1903 годзе тав. Варашылава ўдалося паступіць у Луганску (цяпер Варашылаўград) на машынабудавнічы завод Гартмана (цяпер паравозабудавнічы завод імя Кастрычніцкай Рэвалюцыі). Завод гэты ўжо тады быў адным з буйнейшых у краіне, а ў жыцці Луганска ён займаў рашаючае месца.

Тут-жа ў Луганску ў канцы 1903 года тав. Варашылаў уступіў у сацыял-дэмакратычную рабочую арганізацыю і адразу-ж прыкмынуў да большэўіку. Ужо ў 1904 годзе ён быў выбран членам Луганскага камітэта партыі.

У першую рускую рэвалюцыю 1905—1907 г. тав. Варашылаў, які насяў партыйную клічку «Валодзя», з'яўляўся правадыром рабочага Луганска. У лютым і ў ліпені 1905 г. ён паспяхова кіраваў забастоўкай Гартманаўскага завода (фактычна савета рабочых дэпутатаў) завода. Пасля разгрому ліпенскай забастоўкі рабочых Гартманаўскага завода Клімент Ефрэмавіч быў арыштаван, зверска збіт і пасаджан у турму, у якой знаходзіўся да канца 1905 года, калі па аднадушману папрабаванню падшыоўшай да турмы шматтысячнай дэманстрацыі рабочых, мясцовыя ўлады вымушаны былі яго вызваліць.

У 1906 г. тав. Варашылаў выбіраецца дэлегатам на IV (Стакоўльскі) з'езд партыі, па шляху на які ён у Пецербурзе ўпершыню сустрэўся з Леніным. У 1907 г. ён удзельнічаў дэлегатам на V (Лонданскі) з'ездзе партыі. На гэтых з'ездах тав. Варашылаў сустрэкаецца з Леніным і Сталіным, становіцца іх бліжэйшым саратнікам і верным вучнем.

Пасля IV з'езда пад кіраўніцтвам тав. Варашылава ў Луганску шырока разгарнулася работа па стварэнню баявых дружных рабочых, для якіх Клімент Ефрэмавіч асабіста двойчы прыязвіў з Фінляндыі значныя партыі збочы.

У канцы 1907 г. тав. Варашылава зноў арыштоўваюць. Перыяд сталынінскай рэакцыі і годы ўздыму рабочага руху (1908—1914) Клімент Ефрэмавіч правёў большай часткай у турмах, архангельскай і чэрдынскай ссылках. Дзе вёў палітычную работу сярод ссыльных, адначасова ўпарта працяжыў над павышэннем сваёй гэрэтычнай падрыхтоўкі. У 1908 г. пасля удалага пабегу з г. Пененгі тав. Варашылаў на працягу больш, чым поўгода вёў партыйную работу ў Баку пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна.

Клімент Ефрэмавіч з'яўляўся ў гэты час членам Бакинскага камітэта партыі і сакратаром Бібі-Эйбацкага партыйнага камітэта. Знаходзячыся ў Баку, Клімент Ефрэмавіч вёў

вялікую профсаюзную работу сярод рабочых Бібі-Эйбацкага раёна.

У сакавіку 1914 года тав. Варашылаў вярнуўся ў Данбас з апошняй ссылкай, але праследуемы паліцыяй вымушан быў пераехаць у Царыцын, дзе працаваў на артылерыйскім за-

У канцы 1918 года пасля вызвалення Украіны ад германскага ярма тав. Варашылаў быў назначан Народным Камісарам Унутраных Спраў Украінскай Рэспублікі.

У маі 1919 года тав. Варашылаў у якасці камандуючага войскамі Харкаўскай ваеннай акругі кіраваў ліквідацыяй мясцё Грыгор'ева, затым у якасці камандарма XIV кіраваў абаронай Украіны ад дзенікцаў і петлюраўцаў. У лістападзе 1919 года ён быў на значан членам Рэвваенсавета і Коўнай арміі.

Асабіста кіруючы разам з тав. Будзённым Коўнай арміяй, тав. Варашылаў удзельнічаў у ажыццяўленні сталінскага плана разгрому Дзенікіна (у 1919—20 гг.), у вызваленні Украіны ад белалікаў (у 1920 г.), у ліквідацыі врангелеўскага фронту. У сакавіку 1921 года тав. Варашылаў быў паслан X партыйным з'ездам на чале групы дэлегатаў з'езда на ліквідацыю краўшчэўскага мясцё. Клімент Ефрэмавіч з'явіўся ініцыятарам рашучых мер супроць мясцёжнікаў, натхніцелем і ўдзельнікам паспяховага атак па ільду Краўшчэўскай краўшчэўскай.

Назначаны ў 1921 годзе Камандуючым Паўночна-Каўказскай ваеннай акругай, тав. Варашылаў поўнацю ліквідаваў на Паўночным Каўказе бандыцкія выступленні астаткаў белавардзёўшчыны. Ён прымаў дзейны ўдзел у арганізацыі аўтаномных сацыялістычных рэспублік на Паўночным Каўказе. У 1924—25 г. Клімент Ефрэмавіч камандаваў Маскоўскай ваеннай акругай. З 6 лістапада 1925 года пасля смерці М. В. Фрунзе тав. Варашылаў бяззменна працуе Народным Камісарам па Ваенных і Марскіх Справах, а з 21 чэрвеня 1934 г.—Народным Камісарам Абароны ССР.

Пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна на базе пераможнага выканання першай і другой п'яцігодкаў тав. Варашылаў правёў карэнную рэканструкцыю Чырвонай Арміі, ператварыўшы яе ў лепшую армію ў свеце.

На працягу ўсяго свайго жыцця, усёй сваёй партыйнай работы Клімент Ефрэмавіч Варашылаў з'яўляецца адным з лепшых прадстаўнікоў старой большэўскай гвардыі і яе кіруючага штаба—Цэнтральнага Камітэта Непакісны большэўскі, непрымырны барацьбіт за ленінізм, ён пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна і ў годы барацьбы з царызмам, і ў рэвалюцыю 1917 года, і ў свецкі перыяд вёў і вядзе непрымырную барацьбу супроць усіх і ўсялякіх ворагаў рэвалюцыі, ворагаў народа. Трацкісты, зноўбучы, бухарынцы, буржуазныя нацыяналісты—усе гэтыя прэзэрвыныя ворагі сацыялізма і народа, якія прэзэрвыліся ў прамых шпёнаў германа-япона-польскай разведкі, адлучы на сабе ўсю сілу варашылаўскіх удараў.

З 1921 года тав. Варашылаў бяззменны член ЦК ВКП(б), а з 1926 года—член Палітбюро ЦК ВКП(б).

Вышаўшы з радыо рабочага класа тав. Варашылаў быў і астаецца сапраўдным сынам свайго вялікага народа.

За баявыя заслугі, мужнасць і майстэрства ў барацьбе з ворагамі савецкага народа тав. Варашылаў мае наступныя ўзнагароды:

Ордэн Чырвонага Сцяга ў 1920 годзе за разгром белых на Паўночным Каўказе, за захоп і Кубанскага корпуса на чале са штабам.

Ганаровую рэвалюцыйную зброю з ордэнам Чырвонага Сцяга ў 1920 годзе за паспяхова ліквідацыю врангелеўскага фронту.

Ордэн Чырвонага Сцяга ў сакавіку 1921 года за ліквідацыю Краўшчэўскага мясцё, за мужнасць і майстэрства пры штурме Краўшчэўскай краўшчэўскай.

Ордэн Чырвонага Сцяга ў 1925 годзе за паспяхова ліквідацыю бандыцызма ў СКВО.

Ордэн Чырвонага Сцяга ў 1930 годзе ў сувязі з 10-годдзем і Коўнай і 12-годдзем РСЧА па шматлікіх халадцёрных сходаў рабочых, сялян, чырвонаармейцаў.

Ордэн Леніна ў лютым 1935 года ў сувязі з 15-годдзем і Коўнай арміі.

Ордэн Чырвонага Працоўнага Сцяга УзбССР — у лютым 1930 года.

Ордэн Працоўнага Чырвонага Сцяга Таджыкскай ССР—у студзені 1933 года.

Ордэн Працоўнага Чырвонага Сцяга ЗакССР — у лютым 1933 года.

За выключныя заслугі перад Радзімай Клімент Ефрэмавічу Варашылаву прысвоена званне Маршала Савецкага Саюза.

НА ПЕРАДВЫБАРЧЫХ СХОДАХ У ЧЫРВОНААРМЕЙЦАЎ

З вялікім уздымам і актыўнасцю праходзіць падраздзялення Н-скай часты Менскага гарнізона перадыбарчыя сходы. З гарачымі хваляючымі прамовамі выступляюць байцы, камандзіры, палітработнікі. Іны гавораць пра бязмежную адданасць вялікай партыі, правядуры парадкаў таварышам Сталіну, пра баявую гатоўнасць безапаўнаважна магутнасці гораха любімай «сацыялістычнай рэвалюцыі». Гордасць сваім вялікім кандыдатам К. В. Варашылавым, учучы ў прававую байноў выліваецца ў аднадушнае жаданне адань свае галасы любімому паркому.

— Няма ў свеце прыгажэй і шчаслівей, чым наша краіна. Казачна змянілася яна за 20 год творчай работы пад кіраўніцтвам партыі, створанай і загартаванай вялікімі правядуры: рабочага класа Леніным і Сталіным,—заявіў у сваім выступленні маладз баяц т. Сцяпанав.

У старой пёнавай Кузаўцы — мам родным сале, на тысячу дзяцей маглі вучыцца ў школе 20, а сёння іх вельмі нешматлікіх на 600 вучняў. Колькі а іх вяртае інжынерам, вучоным азімаўдарам!

У славян старай Кузаўцы хлёба дэдаць халапа за салад. Харчаваліся бедлай, мясцінай

Балгаснікі атрымалі зараз адным зарпном на 8 кілограмаў на прапазень, хлёб смяляць няма кулы.

— За цудоўнае жыццё, якое дада нам вялікая партыя, правядуры парадкаў таварышам Сталіну, кожным з нас, чырвонаармейцаў, гатоў адань усяго сабе, усю кроў сваю, калі гэта патраба будзе нашай краіне. У дзень выбараў—12 снежня—я аддам свой годзе вернаму сыну партыі, лепшаму саратніку вялікага Сталіна Кліменту Ефрэмавічу Варашылаву.

Палітрук т. Баганав, старшы лейтэнант т. Воранаў, маладз баяц т. Зотаў і дзясцік: ішых прамоўцаў выказалі гарачую па-

дзяку таварышу Варашылаву за яго дэдаўнавапа на Менскай гарэскай набарчай акрузе. У аднадушна прынятай рэзалюцыі бэйшы заўважыць:

«Мы ўсе, як азіні, будзем галасавалі за Вас, наш любімы парком, за Вас, баячы саратнік вялікага Сталіна.

Мы аднаем Вам, таварыш Варашылаў, што прыкладзем усе сілы, каб выдатна авалодалі баявой тэхнікай. Мы запавянаем Вас, што на першым закліку партыі і савецкай ўлады, на першым Вашаму агаду, таварыш парком, мы гатоў стань на абарону нашай пудоўнай рэвалюцыі ад усіх і ўсялякіх пасяціўшых ворагаў».

П. ВАЛЬД.

АГУЛЬНАГРАДСКІ ПЕРАДВЫБАРЧЫ СХОД ПРАДСТАЎНІКОЎ СОВЕЦКАЙ ПРАЦОЎНАЙ ІНТЭЛІГЕНЦЫІ г. ЛЕНІНГРАДА 26 лістапада 1937 г.

ВЫСТУПЛЕННЕ ТАВАРЫША МІХАІЛА ІВАНАВІЧА КАЛІНІНА

Таварышы, давольце ў вашай асобе, у асобе агульнаградскага схода прадстаўнікоў савецкай працоўнай інтэлігенцыі падзякаваць усім ленаградскім выбарчым членам за той гонар, за тое довер'е, якое вы аказалі мне, вылучыўшы мяне кандыдатам у Вархоўны Совет СССР. (Бурныя апладысмэнты).

Я ў здурманенні: настроі аўдыторыі напіяты на такую вышнюю патуццую, што ніяка яго пераключыць на прозу жыцця. А я больш чалавек прозы, чым паэзіі. (Смех, апладысмэнты).

Вось праз два тыдні грамадзяне Савецкага Саюза будуць апускаць свае бюлетэні ў выбарчыя скрынкі. Са знешняга боку гэта не складанага працэдура. Мне хацелася б, каб вы, прадстаўнікі савецкай інтэлігенцыі, — асабліва тых, якіх выражаеце ў тым, што яна — плынь ад плыці, кошы ад кошы савецкага народа, — каб вы зрабілі максімум для таго, каб у кожнага галасуючага было высокае сазнанне, што ён робіць велізарную палітычную справу. Гэта вельмі адказна, вельмі вялікая работа.

Мне хацелася б, каб людзі ўнутрана, арганічна асазналі палітычную важнасць гэтага акта. Выбары ў Вархоўны Совет — гэта найважнейшы працэдура савецкай дэмакратыі. Вам вядома, што ў свой час слова дэмакратыя склалася ў нас італьянцы на ўсе пазнакі і што ў асаблівасці ў гэтым выпадку наша дарэволюцыйная інтэлігенцыя, узводзіла ў ізаляцыю савецкай парламентарызму, перафармаваўша я літаральна ў фетш. Мы, камуністы, ніколі не перагаралі дэмакратыю ў фетш, мы заўсёды разглядалі дэмакратыю як сродак, а не як самацель. Для нас дэмакратыя — адзін з важных спосабаў, адзін з вялікіх спосабаў для прыняцця нас да кіравання дзяржавай, для выхавання нас. Дэмакратыя дае магчымасць аб'яднаць, згуртаваць і накіроўваць масы на барацьбу за агульныя мэты.

Гэта ніколі не паслабіла таго факта, што савецкая дэмакратыя ёсць найкаштоўнейшае заваяванне працоўных, бо толькі савецкая дэмакратыя з'яўляецца сапраўднай дэмакратыяй.

Толькі ў Савецкім Саюзе ёсць сапраўднае нароўнае, сапраўднае дэмакратыі. Успомніце хаця б старажытную рускую гісторыю і Ноўгародскае веча. Са знешняга боку, гэта была самая чыстая дэмакратыя: увесь народ рашаў на плошчы караннага п'ятані і яго рашэнні праводзіліся ў жыццё. Сярод славянаў было няма людзей, якія, глядзячы на гэты знешні бок, правоздавалі рускую старыну затым вачам рускага народа. Яшчэ Велікі і Чарнышэўскі адна высьмейвалі падобны захваленні славянаў. Мы, камуністы, вельмі добра ведаем, што ў Ноўгародскім вечах, у народным слоўзе Ноўгарода на сутнасці ўсе важнейшыя пытанні рашалі грошы. Вагачы мелі фізічную сілу, мелі «добрых малайцоў», якія, прыхільныя на веча, крычалі гучней за ўсіх, а часамі і кукалі ў хорт пускалі. Гісторыкам вядома, што ў гэтым «застатм веку», п'ятані вельмі часта рашаліся кукалкам. Ноўгародскае веча, вядома, не было сапраўдным нароўнае. Падобныя формы зараджэння дэмакратыі сустракаюцца і ў гісторыі іншых народаў. Веча зусім не з'яўлялася якімсьці выключна рускім інстытутам; такі інстытут сустракаліся на тым-жа этапе

гістарычнага развіцця амаль ва ўсіх народаў.

Пераходзічы да нашага часу, трэба сказаць, што буржуазная дэмакратыя, дэмакратыя буржуазна-капіталістычных краін служыць толькі фігым лістам для прыкрыцця ўлады капітала. Я думаю, што на гэтым сходзе мне няма неабходнасці прыводзіць асобныя доказы ў папярэдняе гэтага. Калі ў Ноўгародскім веча адыгрывалі ролю грошы, то ў сучаснай буржуазнай дэмакратыі рашаючую ролю адыгрывае капітал.

Усім тым, хто шукае і дабіваецца сапраўднага дэмакратычнага грамадства, хто хоча жыць у гэтым грамадстве, я павінен сказаць: сапраўднае дэмакратыі існуе ў Савецкім Саюзе! (Бурныя апладысмэнты).

Зразумела, вы правільна зробіце, калі паставіце мне пытанне: а ці не ёсць гэтыя п'ятані, чым можна даказаць, што толькі ў нас сапраўднае дэмакратыі? Я пастарася адказаць на гэта пытанне.

Першае, што характарызуе дэмакратычнасць нашага часу, гэта тое, што ў нас няма капіталістаў, што ў нас няма эксплуатавальных класаў. Вось вам першая адрозніваючая якасць савецкай дэмакратыі. Бо для кожнага-ж яна, што якая-б ні была «дэмакратыя», але там, дзе жахуць побач Рафэлер і проты рабочы, дэмакратыя толькі пусты гук. Велізарная аддасць аддзяла простага рабочага, які жыве толькі продажам сваёй работнай сілы, сваёй працы, які зарабляе грошы, ад мільярдара; тут якую форму дэмакратыі ні прыдумай, але пачынаюць мільярдэр астаецца мільярдэр, а яна ўсё роўна пойдзе нізашто. Значыцца, першая адрозніваючая рыса савецкай дэмакратыі гэта, што яна вызвалена ад улады капітала.

Затым у нашай краіне адсутнічаюць класавыя супярэчнасці. У кожнай капіталістычнай краіне пры раёнах любой дзяржаўнай справы сутыкаюцца супярэчлівыя інтарэсы розных капіталістычных груп. Возьмем наступны прыклад: у Маскве мы зараз зноў палы раі дамоў і будзем новыя магістралі. Гэта не так проста зрабіць у капіталістычнай краіне. Парыж, Лондан, Нью-Ёрк вельмі і вельмі першыя ад прыватна-капіталістычных інтарэсаў. Пры планіроўцы такога горада, — калі ласка купіліце кожны армян зямлі, калі ласка плаціце землеўладальнікам палёныя грошы. У буржуазных краінах кожны прасірэсіўны крок як у гарадскім будаўніцтве, так і ў іншых галінах жыцця, тэрмінапаздаваў групамі капіталістаў. Таму зусім натуральна, што ў капіталістычных краінах кожнае мерапрыемства пачынаецца на прыватна-капіталістычныя карысцівыя інтарэсы. Вось гэты элемент у нашай сацыялістычнай краіне адсутнічае, пачынаючы ў нас няма варожых класаў, у нас адсутнічаюць і класавыя супярэчнасці. Затым не выпадкова, што Сталінская Канстытуцыя прагаворыла імяна зараз, калі ў нас пабудован сацыялізм і жывуць класавыя супярэчнасці.

Наша краіна адрозніваецца яшчэ і тым, што за мінулыя 20 год, — я думаю, што не хвалюся, а проста канстатую факт, — што за гэтыя 20 год назмерна вырас па палітычных, так і культурных ўзровень нашых мас.

Па маёй думцы, гэта так. (Апладысмэнты). У той час, калі літаральна ва ўсім

капіталістычным свеце мы бачым у сучасны момант або застой, або дэградацыю мастацтва і навукі, у нас у Савецкім Саюзе мастацтва і навук перажываюць бурны росквіт. Высокі палітычны і культурны ўзровень мас — адрозніваючая рыса савецкай дэмакратыі.

Чаргават адрозніваючы якасцю савецкай дэмакратыі я лічу адзінства мэты ўсяго нашага народа. Возьмем для прыкладу хаця б найбольш праўспяваючую капіталістычную дзяржаву. Пануючыя класы такой дзяржавы не маюць такой мэты, якая аднала-б усіх чэсных людзей, моты, якая нахіла-б людзей, якая ўзіма-б людзей да гатоўнасці афараваць усім, аж да свайго жыцця. Пават у момант вайны ў буржуазных краінах велізарная праслойка пануючага класа марадэўства, спекуліруе, шукае нажывы.

А ў нас? У нас ва ўсяго народа ёсць агульная мета. Гэта мета — барацьба за ўсталяванне камунізма. (Бурныя аваяцы).

Быў час, калі вялікая частка інтэлігенцыі лічыла камунізм даўгаву і людзей, якія абаралі і правозілі ў жыццё ілі камунізма, лічылі фантазёрамі. У сучасны момант, пасля 20 год існавання Савецкага Саюза, для кожнага савецкага грамадзяніна, для ўсяго савецкага народа і для яго інтэлігенцыі камунізм гэта не даўгаву, а шчырая мета, яднаючая ўсёх нас. (Бурныя апладысмэнты). Здаралася, што нават памінілі на смех людзей, правагаварыўшых вялікі лозунг камунізма: ад кожнага па здольнасцях і кожнаму па патрэбнасцях. Так, 20 год таму назам гэта мета саму-тату звадалася даўжэй. Я сказаў, што я — чалавек проты, але гэта высокая мета робіць і прасцігнага чалавеча пастам! (Апладысмэнты).

Зараз у нас зацверджана Канстытуцыя, якая гарантуе кожнаму права на працу, права на адданыя, права на адданы, права на забяспечаную старасць. Зараз мы бачым уласныя вачыма, адданыя уласнымі рукамі, як з гола ў гола росце наш добрыбыт. Пачер кожны з грамадзян нашай краіны лічыць камуністичнае гра-

мадства ўпаўне дасягачым. (Бурны апладысмэнты).

Вось на гэтых асновах, на гэтых фундаментах і развіваецца наша савецкая дэмакратыя. Вось чаму савецкая дэмакратыя ёсць сапраўднае дэмакратыя. Але, зразумела, таварышы, ад нас зараз залежыць далейшае ўдасканаленне савецкай дэмакратыі. Нам трэба зрабіць яе настолькі проты, каб кожны чалавек, кожны член нашага грамадства адчуваў сваю арганічную сувязь з гэтым грамадствам, каб дзяржава дапамагала яму разгарнуць усю яго індывідуальную здольнасці. Зразумела, у камуністычным грамадстве дзяржаўны апарат, у сучасным сэнсе слова, не будзе. Але ў астаўшыся гістарычны адразак часу на шляху да камунізма нашай дзяржавай павінен быць праведзена каласальная работа.

Савецкай інтэлігенцыі сужана адданы велізарную ролю ў гэтай рабоце, ва ўдасканаленні дзяржаўных форм, у перааробцы аносін чалавеча да чалавеча, у перааробцы псіхікі людзей.

Бо мы самі не заўважам, што савецкі чалавек зараз ужо становіцца пачынаючы на чалавек з капіталістычнага грамадства. (Апладысмэнты). Ну, хаця-б тым, што ў капіталістычным-жа грамадстве асноўны клопат чалавеча — абы-жыва, сі з'яўляюцца ён скупым ці пчотры, зямлі ці добрым — яго асноўны клопат аздольна да калення грошай. Гэта натуральна: калі ў чалавек у капіталістычным грамадстве не будзе скопленая пачынаючы проты, — ён пачы; перш-пач катастрофа, няўдзяча ў яго жыццё выб'е яго са стноу. А ў нас і аптоны робіць ніхто зараз не баіцца выказаваць. (Смех, Апладысмэнты). Наш саўзгарыны хвонь забяспечан. (Апладысмэнты).

Ці не ясна, што савецкая дэмакратыя — гэта самая дасканалая дэмакратыя ў свеце. (Апладысмэнты).

Савецкі ўрад, партыя, таварышы Сталін імкнучыся прымагчы найшчырышай масы да непасрэднага кіравання дзяржавай. Значу развіцця савецкай дэмакратыі можа пачынаць толькі ўсёх народ. Удзячам у выбарх савецкіх органаў працоўныя масы бачуць на свае плечы найважнейшую задачу. З гэтай задачай яны

спраўляцца, бо яны кіруюцца вучненнем Маркса — Энгельса — Леніна — Сталіна. (Бурныя апладысмэнты).

Але каб лічыць справіцца са сваімі вялікімі задачамі аб'яднаны дэмакратычны народ павінен асабова пачынаць наперад. Таму з усімі аптачэннямі, якія робіць завагоры за сіпюю народа, мы будзем распраўляцца так, як належыць распраўляцца з ворагамі. (Бурныя апладысмэнты).

Таварышы, тут многа гаварылі аб тым, што мы перажываем пачасыны час. І таксама так думаю і толькі хацеў-бы здыць сабе гэтак год 20 (Смех, Апладысмэнты), але таму, што я чалавек, які лічыцца з аб'ектыўнымі абстаінамі, то я мюста са сваім узростам. (Смех, Апладысмэнты).

І, мне здаецца, асабліва пачасыны час, перажывае наша інтэлігенцыя. У стары час мы аносці інтэлігенцыю да дробна-буржуазных слабаў насельніцтва. У буржуазным грамадстве вархуначная частка інтэлігенцыі адрэзалася з эксплуатацыйскімі класамі. У нас-жа між зароботкам ралавога інжынера і зароботкам рабочага не вельмі вялікая розніца. Але не толькі ў гэтым справа. Наша інтэлігенцыя пасейшым чынам звязана з рабочым класам, з каласным сялянствам. Нашы інжынеры, пісьменнікі, аргтысты, мастакі, пачынаючы ад асноўнага ў ралы інтэлігенцыі ў залежнасці ад сваіх здольнасцяў, сіпюю адукацыі, самігожа ў нас абавязковым мя ўсёх, а на савецкім самігожа кожнаму ажырыты ўсё пачы. У ралы нашай інтэлігенцыі ўдзяюцца найбольш актыўна, найбольш заравіяты, найбольш здольныя, найбольш кваліфікаваныя людзі з народа.

Наша сучасная інтэлігенцыя, гэта — першы пачынаецца савецкай інтэлігенцыі. Гэта плынь ад плыці савецкага народа, гэта — неаддзяльная частка нашага народа. На тавары савецкага інтэлігенцыя можна нават пачынаць характарыстычныя рысы і рабочага і савянца. (Апладысмэнты). Мы на шу інтэлігенцыю будзем таксама любіць, як любім Чырвоную Армію (Бурныя аваяцы), а мы вельмі любім Чырвоную Армію. (Апладысмэнты).

Тут гаварылі, што толькі зараз можна разгарнуць творчыя сілы. Гэта зэрз. Толькі савецкі лад дае інтэлігенцыі магчымасць разгарнуць свае творчыя сілы, здольнасці, таленты. І гэта — ва ўмовах сацыялістычнай дзяржавы. Ну, а ў камуністычным грамадстве мы разгорнем гэтыя сілы, што дух зжылае, калі ад гэтым падуамш. (Апладысмэнты).

Прываду самы звычайны вытворчы прыклад. Вось робіць метро ў Маскве. Метро робіць і за граніцай. Скажыце, няўжо наш архітэктар, які праектуе станцыю метро, знаходзіцца ў такім-жа становішчы, як даўшчы, архітэктар у Парыжы? Бо і ў Парыжы творчасць штурхае архітэктара да таго, каб даць публіцы прыгожасць, зграбнасць, выгоду, бо і яму хацелася-б стварыць шэўра — прыгожы, выдатны твор. Гэта натуральна. Я думаю, што кожны архітэктар імкнешся да гэтага. А ці можа ён даць у буржуазным грамадстве зноў сваіму творчому размаху? Не, не можа. Чаму? Ды таму, што там метро робіць капіталіст. А капіталіст робіць метро не для стварэння шэўра, ён робіць капіталістычнае прапрыямства для атрымання прыбытку. Ды і сама-та капіталіст звязан грамадства: бо калі будаўніцтва абыйдзецца яму дорага — будучы страты.

У снежні 1918 года тав. Ванеў уступіў у партыю большавікоў. Тав. Ванеў прызначаны загадчыкам Халтурнскага валацкага праддзела. Вялікая работа па прадзавёрстках. У 1919 годзе тав. Ванеў — інструктар Кашельніцкага павятовага выкамо. Работа па арганізацыі камбедлаў, ліквідацыі кулацка-дэзертырскіх бань.

З сакавіка месяца 1919 года тав. Ванеў у Чырвонай Арміі — палітрук 3-на Прыволжскага батальёна. Дзежыца Сяло — пачынаючы работніку сувязі. Крашчат. Пасля ліквідацыі выкамоўскага маісжа пераводзіцца на фронт Красная Горка. Член партызанскага форта, старшыня культурнай палка. Узвеш у абароне Петраграда ад Юзэнца.

У 1920 годзе пачынаюць агітатарам у Ленінградзе. З Самбінскага шпітала здышоў дамоў па хваробе. У кастрычніку яноў у арміі, у Калельніцкім мясцовым батальёне ўнутранай аховы. У снежні 1920 года накіроўваецца ў палітсудар па Вяткім губвенекаментам. У снежні 1921 года адпущаны да дому, загадае валацкім ваенным аддзелам. У студзені 1922 г. выбіраецца членам, потым старшынёй Халтурнскага вольнаганама, старшыня залоўнай партыі. У верасні 1923 годзе выбіраецца членам Калельніцкага укома партыі і членам павятовага выкамо. З сакавічана 1922 г. па 1930 год — работы ў аддзеле Упраўлення павета, загадае агульным аддзелам павятовага выкамо, памеснік старшыні і старшыня Калельніцкага выкамо. Член Вяткага губвеканама, член Вяткага губкома партыі, загадчык губфінададзела. Пасля ліквідацыі губерні член акрыбканкома і член бюро акрыбканкома партыі, загадчык акрыбканкома і памеснік старшыні акрыбканкома.

У 1927 годзе выбіраецца членам ЦКВ СССР.

З лістападаў аяру (1930 г.) тав. Ванеў прадуе старшынёй Вяткага гарадскага савета. Член гаркома і член бюро гаркома партыі. У 1931 годзе выбіраецца членам Горкаўскага крайвыкамо, у 1932 годзе членам Горкаўскага райкома ВКП(б).

На XV аэдые Савецкаў РСФСР (1931 г.) здыраецца членам ЦКВ РСФСР.

У 1932 г. зноў ралічана Горкаўскага крайкома і ЦК ВКП(б), пачынаецца ва вучобу ў Маскоўскаму Прамакзамію. Прывучыўся каля трох месяцаў. Калі арганізавалася палітасяна, накіраваны ЦК ВКП(б) начальнікам палітасяна Кочнаўскага зярнатога саўтаса, Заходне-Сі-

А ў нас? У нас усё будзе сацыялістычнае дзяржава. У свеце няма ні аднаго капіталіста, які быў-бы так багат, як савецкая сацыялістычная дзяржава. (Апладысмэнты). Калі ў нас дапоўне залічыны архітэктару, яму гаворыць, што трэба пабудавань гэты будынак, які атымаў-бы ітарасам народа, яго выгадам і мастацкім густам.

Розніца ў становішчы інтэлігенцыі ў буржуазным і ў сацыялістычным грамадстве вынікае ў рэзультате таго, што там ва ўладзе капіталісты, а тут — працоўныя. Наш народ гаворыць архітэктару: зрабі мне метро, але таму што гэтым метро будучы зарываюцца масы, то не ўжы каб прыбытку, а дамаў аб тым, што чалавеку прывязана ездзіць ва гэтым метро на работу і з работы. Дамаў аб тым, каб чалавек не сталася пры прыязе на метро. Вось вам розніца ў становішчы інтэлігенцыі ў капіталістычным свеце і ў нас. Гэты прыклад, які я прывёў, можна распраўляць літаральна на ўсе творчыя праўдзеныя людзей разумовай шпакі.

Я больш скажу. У капіталістычным свеце ствараюць усё рэчы, выхозячы з жалання атрымаць прыбытак. Не ўдзяча, што ў Амерыцы, якая славіцца сваёй мадыфікацыяй, па сутнасці, усё рэчы робіцца стандартным паражам, каб яны калі-небудзь патрабавалі. Так званы «сэрыяны чалавек» карыстаецца такімі рэчамі. Усё жыццёва ўстаюцца зыходзіць там ад класа капіталістаў, для якога важна іліно — пачынае, нажыва і нажыва. Вось мета ўсёкага капіталіста.

А ў нас у нас вое аб'екты — дамы, театры, масты, вазалы, прадметы шырокага спажывання. — мы будзем робіць, зыходзічы з іх матэрыяльнасці, карыснасці, прыгожасці.

Наша смега сказаць, што прыгожасць мамага будучага жыцця, выгода і ўтульнасць яго залежыць у многім ад нас. Уродзівыя дамы — а іх многа ў нас пабудавалі — праветавалі не рабочыя, а архітэктары. Бо ў нас дзяржава пры раліні ўсіх пытаньняў апраецпа на думку спетрыялістаў. Я думаю, што чым далей і чым дасканалей будзе наша жыццё, чым вышэй будзе стаяць тэхніка, чым вышэй мы ўзінем мастацкія апапрабаваны народ, тым больш будзе ўпнёў спетрыялістаў ва ўсё сацыялістычнае будаўніцтва Савецкага Саюза.

Вось, таварышы, што значыць савецкі лад, вось якая роль інтэлігенцыі ў гэтым савецкім ладзе. Як бачыце, роль, бадай большая, чым вы марыцеце. Гэта — вельмі ганаровая роль. Мы гаворым, што наша краіна будзе першай у свеце ў галіне мастацтва і навукі. І таксама так думаю. Але для гэтага трэба прадаваць, удасканальваць наша жыццё і самому ўдасканальвацца. І, калі вы хочаце, каб краіна пахутчай крочыла наперад — разаргтывайце ва ўсё вапы творчыя сілы. (Праціўныя апладысмэнты). Я магу вам гарантаваць, што развіццё вапых творчых сіл напюўніць індывідуальнае жыццё вольнага з вас выключна багатым зместам. (Апладысмэнты).

Таварышы, 12 снежня — усё будзем галасавары за камуністычную партыю, за выражальніка народных чапняў — таварыша Сталіна. (Бурныя апладысмэнты, пераходзічы ў аваяцы, крмы: «Ура»).

ТАВ. КАЛІНІН. За савецкую інтэлігенцыю, за творчасць савецкай інтэлігенцыі! (Новае бора апладысментаў, новымі крмы: «Ура»).

раханьня казармы на былой Златарожскай вуліцы. Месца у роце, тры месцы ў вучобнай камандзе ваянога часу. Сурова і багатуца муніра. Гадзінь з дэжурна праставу пад ружом. Така, аказам, «правінасьць»: не выпер добра ваяно ў пачок фельдфебеля. За гэта снад ружо — памятаю, за невялікую правінасьць усеі казармы пасля вачарнай праверкі наладжывацца дзвухгадыны «бег на месцы». І гэта да гадзіны ночы. Ні снопі, ні ўстаць потым, ні разгавіцца. Вельмі часта пасля праверкі каманда: «А ну, поўнае прысяданне, справа па аднаму густым шпакм арш!»

Лажыліся спаць на камандзе. Раздзяваліся па камандзе: «раз, два, два з палазнай, без чварці тры, тры!» Не пасіце катары — была ўсеі казарме. «Уставай, аддывайся!» — пачынае багатапаса каманда. Аддывае. «Лажыцеся, раздзявайся!» Іноў: «раз, два, без чварці тры, тры!» Траншыя які влпчашыся, не пасіце, блал! «А ну, становіцеся на нары, бярэ п'янавалючы ўнут, прычы ў ле «дурак». І стаць нячынна «музыкант», стаць гадзіну, другую, вымарывае, як пануаі.

Далейша да гэтага салдацкаму «савоснасць», «так тотаго, нікак нет...», гучныя адзекі, маршавы, абсалютную бяспраўнасць і безабаронасць салдата, і вы ўвешце сабе ўсе «красоты» дзёкай, азярчаны і туюю царскай казармы.

Прайшоў гэтую «школу». Пасля зучэнай каманды перавалі ў роту на стравыны казармы.

Восны казармы на вуліцы былі застаўленыя кратамі. Праз іх падтрымывалі сувязь з унешнім светам, з жылліем горада. Пназ іх зчынулі і па Распуціна, пра яго забойства. А тут чуткі аб рэвалюцыі ў Петраградзе. У дзень адрачэння Міхала

займаўся на звары палка. На Златарожскай вуліцы ўбачыў конікаў з чырвонымі юмачкамі. Начальства аправа загнала нас у казарму. А тут бачым — паўтоты народа наіроўна на выроты нашага палка. Камандзір палка вывозіць 17-ю роту з фронтавоў. Пастроў, камандуе: «Рота на бегтоту!» Трехі заавіць народ. Каманда: «Па пал!» Але ніхто не барыцца да ружжы. І воеь ужо народ на двара палка, народ у нашых казармах.

Таварышы, выхалі на вуліцу! Рэвалюцыя ў Петраградзе, у Маскве, у другіх гарадах!

З музьямі пайшлі ў горад. Мігнэн да Красных зарот. На Театральнай плошчы адзіны гараваных... Скопкі дзёкаў за адзіны дзень! А вечаарам у казарму, на дзёкаў у зяіную. Класата, лобата — сі чэсны і часавы, уздыгнулі, можна сказаць, на поўныя грудзі, застылося тое «спінае прысяданне» адным хіба толькі адфірарм да генералам.

Але абмануліся мы ў сваіх спадзяваннях. Ворагі-то яны трымаліся, буржуазны ўрад пасылаў на фронт, набраўшы «дэбеллага каша». У май месяцы пасталі на фронт пад Баранавічы, за станыю Замірэ, у 3-ці Парпоўскі полк. Быў у Тарнопальскім наступленні. Але тут ужо стаў па-сапраўднаму разумець сутнасць рэвалюцыі. Пачалі разумець яе і ўсе салдаты. Прыязнаючы агітатары ад Керэвскага, ва-ўсё вяртачы: «Арды, наступай!» Засталося вайны небагата, саманікі з намі... «Арды» скупаюць, маўчалы, да вус пагарчываюць.

Ахотніцкаў наступаль больш не знаходзілася.

У снежні 1918 года тав. Ванеў уступіў у партыю большавікоў. Тав. Ванеў прызначаны загадчыкам Халтурнскага валацкага праддзела. Вялікая работа па прадзавёрстках. У 1919 годзе тав. Ванеў — інструктар Кашельніцкага павятовага выкамо. Работа па арганізацыі камбедлаў, ліквідацыі кулацка-дэзертырскіх бань.

З сакавіка месяца 1919 года тав. Ванеў у Чырвонай Арміі — палітрук 3-на Прыволжскага батальёна. Дзежыца Сяло — пачынаючы работніку сувязі. Крашчат. Пасля ліквідацыі выкамоўскага маісжа пераводзіцца на фронт Красная Горка. Член партызанскага форта, старшыня культурнай палка. Узвеш у абароне Петраграда ад Юзэнца.

У 1920 годзе пачынаюць агітатарам у Ленінградзе. З Самбінскага шпітала здышоў дамоў па хваробе. У кастрычніку яноў у арміі, у Калельніцкім мясцовым батальёне ўнутранай аховы. У снежні 1920 года накіроўваецца ў палітсудар па Вяткім губвенекаментам. У снежні 1921 года адпущаны да дому, загадае валацкім ваенным аддзелам. У студзені 1922 г. выбіраецца членам, потым старшынёй Халтурнскага вольнаганама, старшыня залоўнай партыі. У верасні 1923 годзе выбіраецца членам Калельніцкага укома партыі і членам павятовага выкамо. З сакавічана 1922 г. па 1930 год — работы ў аддзеле Упраўлення павета, загадае агульным аддзелам павятовага выкамо, памеснік старшыні і старшыня Калельніцкага выкамо. Член Вяткага губвеканама, член Вяткага губкома партыі, загадчык губфінададзела. Пасля ліквідацыі губерні член акрыбканкома і член бюро акрыбканкома партыі, загадчык акрыбканкома і памеснік старшыні акрыбканкома.

У 1927 годзе выбіраецца членам ЦКВ СССР.

З лістападаў аяру (1930 г.) тав. Ванеў прадуе старшынёй Вяткага гарадскага савета. Член гаркома і член бюро гаркома партыі. У 1931 годзе выбіраецца членам Горкаўскага крайвыкамо, у 1932 годзе членам Горкаўскага райкома ВКП(б).

На XV аэдые Савецкаў РСФСР (1931 г.) здыраецца членам ЦКВ РСФСР.

У 1932

МАЗЫРСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКРУГА

ПЕРАДВЫБАРЧЫ МІТЫНГ У КАПАТКЕВІЧАХ

КАПАТКЕВІЧЫ. (Спец. нар. «Звязды»). 26 лістапада ў клубе імя Леніна адбыўся перадвыбарчы сход рабочых, служачых і інжынерна-тэхнічных работнікаў завода Гомсельмаш імя Л. М. Кагановіча. Прысутнічала 1.600 чалавек. На сходзе выступіў перадавыбарчы камітэт у дэпутаты Савета Саюза выконваючы абавязкі сакратара ЦК КП(б) тав. Аляксей Аляксеевіч Волкаў. Яго прамова не раз перарывалася бурнымі апладысмантамі ў гонар партыі Леніна і вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна.

ПРАМОВА тав. А. В. ЕРМАКА

Давольне перадаць вам сваё гарацкае большавіцкае прывітанне і паказваюць на высокае завяр'е, якое вы мне аказалі, вылучыўшы мяне кандыдатам у дэпутаты Савета Нацыянальнасцей.

20 год таму назва рабочыя і сяляне, павялічваючы партыі Леніна—Сталіна, назаводзілі сцягун гнёта капіталістаў і памочнікаў. За 20 год наша краіна стала краінай магутнай перадавой тэхнікі, буйнай сацыялістычнай сельскай гаспадаркі, высокай культуры, квітнеючай краінай сацыялізма.

Пад кіраўніцтвам большавіцкай партыі і Вялікага Сталіна, у блізкасці барацьбы з ворагамі народа — трапкісна-зінюўскімі і бухарынскімі фашысцкімі бандамі, прапоўняў СССР пасяхова ішчы па шляху да сярэдняга камуністычнага грамадства.

Ва ўмовах шчаслівага жыцця мы праходзім выбары ў Вархоўны Савет СССР. Рытуальна да выбараў, наш народ дэманструе сваю базмежную адданасць большавіцкай партыі і мудраму правадыру таварышу Сталіну. Першымі кандыдатамі ў дэпутаты Вархоўнага Савета СССР прапоўняў за любові і гонарам вылучаць таварыша таварыша Сталіна і яго верных спартыўцаў — членаў Цэнтральнага ЦК ВКП(б). Народ пасылае ў Вархоўны Савет сваіх лепшых сыноў.

Я ўдасце высокага гонару быць вылучаным перадавыбарчым у дэпутаты Вархоўнага Савета. У гэтай ішчай краіне, зямля краіны сацыялізма, можа быць вылучан у вышэйшы орган глады рабочыя, які зусім нядаўна яшчэ працаваў ля вярштата. Як і мільёнам ішчых прапоўняў.

тэраты праваліроў, плакатамі, лозунгамі, з прамовай выстуніў кандыдат у дэпутаты Савета Нацыянальнасцей Аляксей Васільевіч Ермак, выконваючы абавязкі сакратара ЦК ВКП(б).

мне сапраўднае жыццё дала Кастрычніцкая рэвалюцыя. Я вырас у гола сацыялістычнага будаўніцтва, атрымаў загартоўку на заводзе, у рабочым калектыве. Сямі ростам і абавязкам нашай вялікай партыі, любімаму Сталіну.

Ішча раз дэжучы за аказанне мне завяр'е, а абяцаю з гонарам яго апраўдаць у сваёй практычнай рабоце.

Няхай жыве вялікі творца самай демократычнай ва ўсім свеце Канстытуцыі — таварыш Сталін! (Апладысменты).

— Нашымі кандыдатамі ў Вархоўны Савет СССР, — сказаў, выступіўшы на мітынг, калгаснік арцель «Чырвоная сяля» тав. Балтоў, — з'яўляюцца лепшыя людзі краіны, іх канца адназначна справе партыі Леніна — Сталіна. Кандыдат у дэпутаты Савета Саюза тав. Суганяка і кандыдат у дэпутаты Савета Нацыянальнасцей тав. Ермак сапраўды ішчымі нашай краіны. Я ўдую, што вылучаю агульнаму думку, калі скажу, што мы ўсе з радзімо аддаём свае галасы за гэтых кандыдатаў.

Ухваляваную прамову, праясненую пачуццямі ўдзячнасці таварышу Сталіну за шчаслівае жыццё, сказаў створы шавен салітужнай арцель тав. Дельчук. Прысід на выбары яшчэ больш згуртаванымі выкалі партыі Леніна — Сталіна, адзначыў гэты гістарычны з'езд, які самае радзімае святла, залікаў выбарчыкаў настаўніч тав. Нікіцін.

Узвелькімі мітынга прыняў зварот да выбарчыкаў раёна з залікам галасаваньня за тт. Суганяку і Ермака, як за лепшых сыноў сацыялістычнага народа.

Інструкцыйная нарада агітатараў 64 выбарчага ўчастка г. Менска. Фото Я. Салавейчыка.

ПІСЬМЫ ВЫБАРШЧЫКАЎ НЕАДКЛАДНА ВЫПРАВІЦЬ ГРУБЫЯ СКАЖЭННІ

БАГУШЭўСК. На тэрыторыі Стайкаўскага сельсавета, Багушэўскага раёна, арганізаваны два выбарчыя ўчасткі. 12 лістапада тут вышамі спісы выбарчыкаў. Фармальна з'явіліся, што ўсе ў парадку. Але варта прыгледзецца, як выбарчыя расфармаваны. Старшыня сельсавета Стараўтаў і сакратар Воранаў бяспалатна і па-дэманстрацыйна да гэтай адказнай справы. Гэта мэрарыянаў аб выбарчых пачынаў за тэхнічную справу, таму не ўдую, што вышамыя спісы страваліць грубымі скажэннямі.

Пра два дні, які былі спісы вышамыя, выклаліся, што 14 выбарчыкаў не ўключаны ў спісы. Выбарчыкі Гуляй Мак Іванавіч уключан у спіс два разы. Прозвішчы і імямі не бацьку пераблытаны да адзілічковых намераў. Выбарчыцу Шустову Марію Кірылаўну зашасі Гуляй і зрабілі яе на тры гады старэй. Выбарчыка Шарай Карнея зашасі Шакура. Прадзвіжачы ў Багушэўску Шустову П. і Лепрэтэ В. аказаліся зашасанымі ў спісах Стайкаўскага выбарчага ўчастка, у той час як яны ўключаны ў спіс выбарчыкаў Багушэўскага выбарчага ўчастка. Замест выбарчыкаў у спісы трапіла рад асоб, якія пазбаўлены выбарчых правоў па суду.

Грубая скажэнні ў Багушэўскім раёне граба неадкладна выправіць. Выноўныя павінны быць прыдатныя да аказанасці. А. ФРЫДЛАНСкі.

КАРМА ПРАПОЙСК БАБРУЙСК

Райком партыі не арганізаваў як след агітатыўна-масавую работу на вёсцы. На Руцкім сельсавету аднаасобнікі не ахоплены вывучэннем выбарчага закона. У калгасе «Чырвоны Бераг», Хлявіцкага сельсавета, выбарчы закон не вывучаюць а жагучымі-калгасніцамі. Кіраўніцтва гурткам па вывучэнню «Палажэння аб выбарах у Вархоўны Савет СССР» у калгасе «Непераможны», Барсуцкага сельсавета, дачуча старшыні калгаса Сомая, які сам добра не вывучыў выбарчы закон. КАВАЛЕЎ.

СЛУЧК. На падліках, у спісы выбарчыкаў па гораду не занесена 70 чалавек. Асобныя выбарчыкі палалі ў спісы двух участкаў. Завы выбарчыкаў аб скажэннях у спісах не разгледзена. М.

ХАЛОПЕНІЧЫ. Ішчы і сёння не ўсе выбарчыкі раёна ахоплены гурткамі па вывучэнню новага выбарчага закона. У Камышынскім сельсавете арганізаваны 42 гурткі, а рэгулярна праводзіцца заняткі толькі ў вёсках: Не лепш справы і ў Халопеніцкім сельсавете: лозунгі і плакаты на выбарчых участках адсутнічаюць. Агітатары, вызначаны райкомом партыі, не ўсе прысутнічаюць на работы. М. МАТЫРКА.

УЗДА. У выбарчых спісах па Цепелеўскаму сельсавету чамусьці не занесена моладзь 1919 года нараджэння. У Азерскім сельсавете ў спісы выбарчыкаў занеслі двух пародкаў. Камітэт сельсавет пазбаўіў г. Высокую выбарчага права толькі таму, што яна была хворая. Я. І.

Энергічна, адданую калгаснай гаспадарцы аўтаномную выбарчыю членам праўдзена калгаса. Пералаво зьяно Еўдакі Мінавай выклікае на саборніцтва ішчых зяноў і пастаяльна перамагае. Еўдакі Несцераўна пастаяльна змагаецца з ворагамі, з кулацкімі элементамі, якія ішчай сапай імкнудіся падарваць гаспадарку з сярэзным, вырывае іх хітрымі, іх сабатаж.

Слава аб лепшай калгасніцы разнісіцца далацца па раёну.

Ніколі не забудзе Еўдакі Несцераўна студэнцкую імя 1934—1935 года.

У імя марозную раўну Еўдакі Несцераўна ўпершыню на жыцці прыехала ў Маскву. Ніжасла вышла яна на перон Беларуска-Балтыцкага вакзала. Там яе чакала машына. У гэты момант Мінавай уручылі чырвоную кніжку — манат дэлегата VII Усеаюнага З'езда Саветаў.

У Брэсці Мінавай ўваходзіла з адной настойлівай думкай: «хухотай» ўбачыць таварыша Сталіна. Аб гэтай сустрацыні яна думала ўсю дарогу. Аб гэтым ёй не раз напаміналі зямлякі:

— Толькі не прыгледзі, абавязкова пабяжы і нам усё дамож.

І вось пераі ёю — вядзючая зала Крамлёўскага палаца. Запа на скуруны прышлі, каб грывнуць гонам аванпій і прывітаньных воклічаў. Ад вялікай радзімы мова заблілася сэрца Еўдакі Несцераўна сіснудла руку таварышам і не магла адарваць вачэй ад чалавек, які сісзлеў у пра аддуюе а трубаючы ў рон.

Пасля сярэдняга З'езда Саветаў Еўдакі Мінавай прымаў ўдзел у II Усеаюнавым З'ездзе калгаснікаў. І тут адзясніліся яе мары: яна гутарыла з правадыром народаў, мудрым бацькам вялікім Сталіным.

Дамоў прыехала Еўдакі вечно дарагі пазарунак, на які доўга не магі наглядзецца калгаснікі: фотакартку, на якой яна, калгасніца Еўдакі Мінавай, сісзель пубав з вялікім правадыром. Прыехала Еўдакі Несцераўна са значком члена ЦК ВКП(б) на грудзях.

Прыбыццё ў Брэсці паслужыла магутнай зарадкай для Мінавай. Яна прынесла з сабой як-быўшым невычарпальную крыніцу энэргіі, базэрэцы і аўтузіаіна. Пачала яшчэ лепш працаваць, ішча больш іпацінацца аб пэтрабах калгаса.

Вясной 1935 года тав. Мінавай выбралі старшынёй праўдзена суседняга калгаса — імя Ежова. Пачаў было наладжваць работу ў калгасе, дае гаспадарка была падарвана кулацкімі элементамі. Пры лапамое партыйнай арганізацыі Еўдакі Несцераўна выноўніць адсталяць калгас у перадавыя. Калгас імя Ежова не толькі канчае да тэрміну сельгаспадарчыя работы, дае прасіўшы высокую якасці, але іпамагае суседнім калгасам. Не раз прымірэнна Еўдакі Несцераўна за сваю сапраўды стаханавіцкую работу.

Калгас вырас. У яго ўдзіліся новыя гаспадаркі. Настала ў калгасе больш бясчарных. Выраслі новыя будыні: стайні, сівара, пажарае дэпо; купілі аўтамашыну, абсталявалі ісяі. У тры разы павялічыся прадавецкі калгаснікаў. Лепшаму калгасніку Назару Скрыпніну на калгасныя грошы пабудавалі хату.

Тав. Мінавай была таксама дэлегатам Надзвычайнага VIII Усеаюнага З'езда Саветаў імя Леніна, разам з ішчымі знатнымі людзьмі нашай краіны, зацверджала самую демократычную ў свеце Сталініцкую Канстытуцыю На яе долю выпала шчасце зноў бачыць і гутарыць з таварышам Сталіным.

«Не халіце слоў, — гаворыць т. Мінавай, — каб перадаць тва пачуцці любові, радзімы, на які доўга не магі наглядзецца калгаснікі: фотакартку, на якой яна, калгасніца Еўдакі Мінавай, сісзель пубав з вялікім правадыром. Прыехала Еўдакі Несцераўна са значком члена ЦК ВКП(б) на грудзях.

Прыбыццё ў Брэсці паслужыла магутнай зарадкай для Мінавай. Яна прынесла з сабой як-быўшым невычарпальную крыніцу энэргіі, базэрэцы і аўтузіаіна. Пачала яшчэ лепш працаваць, ішча больш іпацінацца аб пэтрабах калгаса.

Вясной 1935 года тав. Мінавай выбралі старшынёй праўдзена суседняга калгаса — імя Ежова. Пачаў было наладжваць работу ў калгасе, дае гаспадарка была падарвана кулацкімі элементамі. Пры лапамое партыйнай арганізацыі Еўдакі Несцераўна выноўніць адсталяць калгас у перадавыя. Калгас імя Ежова не толькі канчае да тэрміну сельгаспадарчыя работы, дае прасіўшы высокую якасці, але іпамагае суседнім калгасам. Не раз прымірэнна Еўдакі Несцераўна за сваю сапраўды стаханавіцкую работу.

Калгас вырас. У яго ўдзіліся новыя гаспадаркі. Настала ў калгасе больш бясчарных. Выраслі новыя будыні: стайні, сівара, пажарае дэпо; купілі аўтамашыну, абсталявалі ісяі. У тры разы павялічыся прадавецкі калгаснікаў. Лепшаму калгасніку Назару Скрыпніну на калгасныя грошы пабудавалі хату.

Тав. Мінавай была таксама дэлегатам Надзвычайнага VIII Усеаюнага З'езда Саветаў імя Леніна, разам з ішчымі знатнымі людзьмі нашай краіны, зацверджала самую демократычную ў свеце Сталініцкую Канстытуцыю На яе долю выпала шчасце зноў бачыць і гутарыць з таварышам Сталіным.

«Не халіце слоў, — гаворыць т. Мінавай, — каб перадаць тва пачуцці любові, радзімы, на які доўга не магі наглядзецца калгаснікі: фотакартку, на якой яна, калгасніца Еўдакі Мінавай, сісзель пубав з вялікім правадыром. Прыехала Еўдакі Несцераўна са значком члена ЦК ВКП(б) на грудзях.

ГОМЕЛЬСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКРУГА

ПЕРАДВЫБАРЧЫ СХОД РАБОЧЫХ ГОМСЕЛЬМАША

ГОМЕЛЬ. (Спец. нар. «Звязды»). 26 лістапада ў клубе імя Леніна адбыўся перадвыбарчы сход рабочых, служачых і інжынерна-тэхнічных работнікаў завода Гомсельмаш імя Л. М. Кагановіча. Прысутнічала 1.600 чалавек. На сходзе выступіў перадавыбарчы камітэт у дэпутаты Савета Саюза выконваючы абавязкі сакратара ЦК КП(б) тав. Аляксей Аляксеевіч Волкаў. Яго прамова не раз перарывалася бурнымі апладысмантамі ў гонар партыі Леніна і вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна.

Сталіна і вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна.

Выступіўшы на сходзе — інжынер тав. Сердзюк, стаханавіца дрэваапрацоўчага цеха тав. Сулакоў, стаханавен-слесар тав. Мыздзін, майстар ліцейнага цеха тав. Русакоў і ішч. — заявілі, што свае галасы аддадуць за лепшых сыноў партыі Леніна—Сталіна, да канца адданыя сацыялістычнай радзіме.

Пад бурныя апладысменты сход паслёў прывітаньнае пісьмо вялікаму правадыру народаў таварышу Сталіну.

ПРАМОВА тав. Н. І. РУСАКОВА

(Майстар ліцейнага цеха)

Таварышы, набліжаецца радзіма зяноў — 12 снежня, калі мы, прапоўняў сацыялістычнай краіны, будзем выбіраць свой Вархоўны Савет. У гэты зьезд мы аддадзім свае галасы за людзей, якія можа стаць на справу прапоўняў, якія прапоўняў на карысьць нашай сацыялістычнай радзімы і адданы партыі Леніна—Сталіна, таму што толькі партыя Леніна—Сталіна прынесла нам (сапраўды шчаслівае жыццё). Як зьезд на ноч не падобны, так не падобна нашаму перадавыбарчому мінулае. Мой бацька працаваў каменчыкам, гнуў сіну па 12—14 гадзін у дзень і лезь зарабляў на хлеб. На трох братоў у нас была адна пара ботаў.

Сацыялістычнае жыццё, партыя большавікоў даў нам новае, шчаслівае жыццё. Мой бацька працаваў па 14 гадзін у дзень, а я працую 7 гадзін. Мой бацька сам быў непісьменным і дзяцей не меў магчымасці вучыцца, а мой сын вучыцца ў школе і марыць стаць мастаком. Гэта магчыма толькі ў нашай краіне пераможнага сацыялізма, дзе ўсе ўступілі працоўнаму, боць чаму 12 снежня мы аддадзім свае галасы за лепшых сыноў нашай краіны.

Па нашай гарадской выбарчай акрузе будзе балатаравані ў дэпутаты Савета Саюза выконваючы абавязкі першага сакратара ЦК КП(б) В. Аляксеевіч Волкаў. Тав. Волкаў — пупілаўскі рабочы, член партыі большавікоў з 1915 года. Я асабіста даўно ведаю тав. Волкава. У 1918 годзе я быў байдом 1-га Ямбурскага партызанскага атрада. Тав. Волкаў быў адным з арганізатараў чырвонагарэцкіх атрадаў па абароне сацыялістычнага Пятраграда. Гэты атрады сталі потым рэгулярнымі часпямі доблеснай Чырвонай Арміі.

Увесь час тав. Волкаў пад кіраўніцтвам партыі аддана працаваў на розных участках на карысьць нашай сацыялістычнай радзімы, з'яўляючыся верным сынам партыі Леніна—Сталіна. Я і мая сямя аддадзім свае галасы за Аляксея Аляксеевіча Волкава. Я залікаю ўсіх свае галасы за гэтую кандылатуру.

Няхай жыве вялікі сацыялістычны народ! Няхай жыве вялікая партыя Леніна—Сталіна!

Няхай жыве наш родны таварыш Сталін! (Бурныя апладысменты).

ПРАМОВА тав. Т. П. ШУЛЯКОВАЙ

(Стаханавіца-штампавальніца, давераная асоба 4-га ўчастка)

Таварышы, мы падходзім да вялікага свята, нашага народа — да дня выбараў у Вархоўны Савет СССР. У гэты ішчасцівы дні ўзросі ўсіх працоўных накіраваны да вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна, які даў нам самую дэмаркратычную ў свеце Канстытуцыю, які лаянаў чалавек на набачаную ніколі радзей вышкіну. Чалавек, — сказаў ён — самы каштоўны капітал. Яму, таварышу Сталіну, нашаме першае слова любові і аддасці. (Апладысменты). Кожны працоўны лічыць сваім гонарам аддаць свой го-

лас за мудрага нашага бацьку вялікага Сталіна. (Апладысменты).

Таварышы! Мы гаварымся тым, што верны сын партыі Леніна—Сталіна тав. Волкаў Аляксей Аляксеевіч даў сваю агоду балатараваніца па нашай выбарчай акрузе. Мы ўсе, як адзіны, аддадзім свае галасы за тав. Волкава, як за вернага сына вялікай партыі Леніна—Сталіна, першага сына сацыялістычнага народа.

Няхай жыве вялікі правадыр народаў — наш мудры, гораца любімы таварыш Сталін! (Бурныя апладысменты).

БАБРУЙСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКРУГА

НАРАДА ПРАДСТАЎНІКОЎ АД ВЫБАРШЧЫКАЎ КІРАЎСКАГА РАЁНА

350 прадстаўнікоў ад выбарчыкаў Кіраўскага раёна сабраліся на перадвыбарчы нараду.

Нараду адымоў сакратар Кіраўскага райкома партыі тав. Касцюк. Спалканы апладысмантамі, на нарадзе выступіў кандыдат у дэпутаты Савета Саюза, зарэгістраваны на Бабруйскай выбарчай акрузе тав. Іван Сямёнавіч Каровін — дырэктар завода імя Сталіна.

дэпутатамі, на нарадзе выступіў кандыдат у дэпутаты Савета Саюза, зарэгістраваны на Бабруйскай выбарчай акрузе тав. Іван Сямёнавіч Каровін — дырэктар завода імя Сталіна.

ПРАМОВА тав. І. С. КАРОВІНА

Таварышы! Мне выпай высокі гонар — быць кандыдатам у дэпутаты Савета Саюза ад Бабруйскай выбарчай акругі. Я ганаруся давер'ем, якое вы аказалі мне. Ці мо мацьца ў, прасты работы, 20 год таму назал аб тым, што буду вырашаць дзяржаўныя справы. Або ці мо я хача-б рабіць 30 год таму назал, паступаючы дэспічаваным хлопчыкам на пубсаматэрыялічны заводік фабрыканта Сямёнаўскага, што сёння буду дырэктарам гэтася-ж ужо не пубсаматэрыялічнага, а вялікага сацыялістычнага завода. Не, таварышы, гэтыя не магло быць і не было-б, калі-б не Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя.

нага, катаржанага жыцця бацькоў т. Каровіна, жорсткай эканамічнай нявоўналетнага вана Каровіна ў заводчыце Сямёнаўскага.

Пад непераможным сцягам партыі Леніна — Сталіна, пад аркмі праменьнямі Сталіна Канстытуцыі вярнуць народна Сацыялістычнага Саюза, растуць і мацнеюць нашы заволы і калгасы, веселіе і радасней рабіцца жыццё.

— Ворагі народа, — прадаўшае т. Каровін, — спрабавалі павярнуць вола гісторыі, затармажыць будаўніцтва сацыялізма. Але не вышла гэты справа! Вораг выкрыты і біт. На нашым заводзе таксама дзейнічалі ворагі, якія рабілі ўсё, каб сарваць вытворчасць выпускаяемых нам машына.

Далей тав. Каровін пабрэбаванна расказвае сваю біяграфію. Зала ўважліва слухае расказ аб жыццёвым шляху свайго кандыдата. Перад імі ўстае карпіна поўгалод-

Пашер наш завод выконвае свой план на 100 проц. Падзяляюць новае хваля сацыялістычнага, вырасілі новыя стаханавіцы. Рабочы калектыв узяў абавязальнасць за гістарычнага дна 12 снежня прысід з выкананнем гадзавога плана. І гэтыя слова мы отрымем. Калі раей, прыпылка, асобныя прці выконвалі свой план на 70—80 проц., то пашер яны даюць 120—130 проц. вытворчай праграмы.

Няхай жыве наша непераможная, магутная партыя Леніна—Сталіна!

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве наша непераможная, магутная партыя Леніна—Сталіна!

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

Няхай доўгія годы жыве наш родны, любімы вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты).

дасці і шчасця, якія ахопліваюць дабе, калі бачыш і гаворыш з дарагім, родным Сталіным.

Усё тое, што бачыла і чула Еўдакі Несцераўна на з'ездзе, яна да найшчых драбніц расказала сваім калгаснікам.

— Я старалася даць ім адчуць тое, што я перажывала на з'ездзе. Я халела, каб яны ішча больш адчулі радзімы жыцця нашага, веліч нашай Канстытуцыі.

У кастрычніку 1937 года Мінавай выбіраюць старшынёй Паблаўскага сельсавета, Рагачоўскага раёна. Не гледзячы на кароткі тэрмін працы на пасадзе старшынёй сельсавета, Еўдакі Несцераўна паслэ запавялаў аўтарытэт сярод жыхароў. Яна велікі чулаў за людзей, вучыцца ў нас, памітае, што добра працаваць можна толькі тады, калі будзеш персма звязаны з таварышам.

Як адданая работніца, як палгую сацыялістычнаму патрыяцку, калгаснікі сясцёрска-імя Ілініна вылучылі Еўдакі Несцераўну Мінавай кандыдатам у дэпутаты Савета Нацыянальнасцей. Кандылатуру тав. Мінавай гораца пацымалі выбарчыкі Жлобінскай выбарчай акругі.

У сваім пісьме са зголам балатараваніца ў дэпутаты тав. Мінавай піша:

«Абяваю ўсё сваё жыццё аддаць справе Леніна—Сталіна, справе абароны ітарэсаў працоўных, справе сацыялізма».

